

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף נ"ט ע"א

תקונא עשרין, וחד ועשרין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

רגלים תחוג לי בשנה, ובגינה יראה כל זכורה, לקיימא זכור ושמור זכור לזכר ושמור לנקה, בלהו אלין דאזלין לאסתכלא (נ"א לאתכללא) בשכינתא, צריכין למיהב לה דורונא, הדא הוא דכתיב (דברים טז טז) ולא יראה את פני יהו"ה ריקם, וצריך למחדי ביה, הדא הוא דכתיב (שם) ושמחת בחגה, דאיהי חדוה דקודשא בריך הוא אתקריאת, ומאן דאזיל למחמי לה צריך לנטרא גרמיה מעציבו, דאיהי לילי"ת חשוכא עצבון שאול טחול, דאיהי מום, ועליה אתמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

תרגום לעברית

ועוד, שכינה נקראת חג, בכל הזמנים וימים טובים, חג של שלש רגלים, שנאמר בהם שלש רגלים תחג לי בשנה, ובשבילה יראה כל זכורה, לקיים זכור ושמור, זכור לזכר, ושמור לנקה. כל אלו שהולכים להסתכל (להכלל) בשכינה צריכים לתת לה דורון, זהו שכתוב ולא יראה את פני יהו"ה ריקם, וצריך לשמח ביה. זהו שכתוב ושמחת בחגה, שהיא נקראת שמחת הקדוש ברוך הוא, ומי שהולך לראות אותה, צריך לשמר את עצמו מעצב, שהיא לילית חשוכה, עצבון, שאול, טחול, שהיא מום, ועליה נאמר כל אשר בו מום לא יקרב.

אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּעֲלָה אֶתְמַר (משלי כא יד) מִתְּנָן בְּסִתְרָא יִכְפֶּה אָף, בְּגִין דְּאִיהִי סְתִימָא, עוֹלָם הֵבֵא קְרִינָן לָהּ מִתְּנָה, וְעֲלָה אֶתְמַר יִשְׁמַח מִשָּׂה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְּמִתַּת אֱלֹהִי'ם הִיא, כְּבִרְכַּת יְהוֹ'ה אֱלֹהֵי'ךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ דָּא שְׂכִינְתָּא תִּתְּנָה, חַד מְסִטְרָא דִּימִינָא בְּרַכָּה, וְחַד מְסִטְרָא דְשְׂמָאלָא מִתְּנָה.

תרגום לעברית

אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ, זֶה שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׂעֲלִיָּה נֶאֱמַר מִתְּנָן בְּסִתְרָא יִכְפֶּה אָף, מִשּׁוּם שֶׁהִיא נִסְתָּרֶת, עוֹלָם הֵבֵא קוֹרְאִים לָהּ מִתְּנָה, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר יִשְׁמַח מִשָּׂה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, מִשּׁוּם שֶׁמִּתַּת אֱלֹהֵי'ם הִיא, כְּבִרְכַּת יְהוֹ'ה אֱלֹהֵי'ךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ, זֶה שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, אַחַת מִצַּד יְמִין - בְּרַכָּה, וְאַחַת מִצַּד שְׂמָאל - מִתְּנָה.

טקסט התיקונים

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אִיהִי חֲשִׁבּוֹן תְּקוּפּוֹת וּמִזְלוֹת וּמוֹלָדוֹת וְעִבּוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפּוֹן דְּאֶתְקִרְיָאוּ אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה תִּלַּת יָרֵחִין, וּבְהוֹן תִּרְיָן עֲשָׂר מִזְלוֹת, וְאִינוּן לְקַבֵּל תִּרְיָן עֲשָׂר שַׁבָּטִין דִּישְׂרָאֵל, וְכֹלָא אֶתְקַשֵּׁר בְּהֵאֵי שְׁמָא אַדְנִי, אִיהִי שְׂכִינְתָּא תִּתְּנָה, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דְּאִינוּן מְסִטְרָא דְשְׂמָאלָא חֲזַק תְּקִיף, וְאִינוּן אֵל'ךְ דִּל'ךְ נו'י'ן יו'י'ד, וְכִלְהוּ תִּרְיָן עֲשָׂר מִזְלוֹת קָשִׁין מְסִטְרָא דְדִין, וּבְגִין דְּמִזְוֹנָא קָא אֶתְיָא מִנִּיָּהּ, אָמְרוּ מֵאֵרִי מִתְּנִיתִין קָשִׁין מִזְוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם כְּקִרְיַעַת יָם סוּף, דְּאֶתְקִרַע בְּהוֹן לְתִרְיָן עֲשָׂר קָרְעִין.

תרגום לעברית

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא חֲשִׁבּוֹן תְּקוּפּוֹת וּמִזְלוֹת וּמוֹלָדוֹת וְעִבּוּרִים, אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וּבֵהֶם שְׁנַיִם עֲשָׂר מִזְלוֹת, וְהֵם כְּנֶגֶד שְׁנַיִם עֲשָׂר שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל נִקְשֵׁר בְּשֵׁם הַזֶּה אַדְנִי, הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא חֲזָקָה

בארבע תקופות, שהם מצד השמאל, חזק תקיף, והם אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, וכל שנים עשר המזלות קשים מצד הדין, ומשום שהמזון בא מהם, אמרו בעלי המשנה קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, שנקרע בהם לשנים עשר קרעים.

טקסט התיקונים

ואינון ארבע תקופות תריין דרועין ותריין שוקין, תריין עשר מזלות תריין עשר פרקין דאית בהון, ולקבליהו תריין עשר ירחי שתא, ואינון ו' ו' רזא דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא מתלת עשר ירחין, וביה צריף להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, וליחדא לון במהלך האמצעי דאיהו עמודא דאמצעייתא, ואם פר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה ולייחד לון, איהו ידע מתי יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוון אבא ואמא ברא וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד ו) ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם, ושמרתם ועשיתם דא ו"ה, כי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהון שוין אבא ואמא ברא וברתא, בא' דהוא כתרא עלאה, דאמרה סיהרא עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגיניה אמרין בשבת ויומין טבין וברישי ירחין, כתר יתנו לה יהו"ה אלהינו'ו מלאכים המוני מעלה, מלה ומלכות.

תרגום לעברית

ואותן ארבע תקופות, שתי זרועות ושתי שוקים, שנים עשר מזלות, שנים עשר פרקים שיש בהם, וכנגדם שנים עשר חדשי השנה, והם ו' ו' סוד העבור, וזה החדש השלשה עשר, זה א, וזה וא"ו, שנה של שלשה עשר ירחים, ובה צריף להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, וליחד אותם במהלך האמצעי שהוא העמוד האמצעי, ואם אדם יודע למנות ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה ולייחד אותם, הוא יודע מתי יהיה פסח בחדש האביב, וכזה ישווי האב והאם הבן והבת. זהו שכתוב ושמרתם ועשיתם כי היא

חַכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם. וְשִׁמְרַתְם וַעֲשִׂיתֶם - זֶה ו'ה. כִּי הִיא חַכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם - זֶה י'ה. וּבְמָה יִהְיוּ שְׂוִים הָאֵב וְהָאָדָם, הַבֶּן וְהַבֵּת? בָּא' שֶׁהוּא כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, שְׁאוּמַרְת הַלְבָנָה עֲלֶיהָ, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנִּי מְלָכִים שִׁשְׁתִּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, וּבִגְלָלוֹ אוֹמְרִים בְּשַׁבַּת וַיָּמִים טוֹבִים וּבִרְאֵשִׁי חֲדָשִׁים, כֶּתֶר יִתְּנוּ לָהּ יְהו'ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה, מְלָךְ וּמְלָכוֹת.

טקסט התיקונים

וְעוֹד אֵיחִי מִצְוֹת שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים (נ'א בנשים), דְּאִינוּן בְּנֵי נָשָׂא דִּדְמִיָּין לְכַעֲרֹן, דְּאֵלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא צְרִיךְ לְמַעְבֵּד בְּהוּן קְרַבְנִין דְּצִלוֹתִין, דִּיתְקַרְיָבוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִּין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסִבְלִין כְּמָה מִכְתָּשִׁין, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים מד כג) כִּי עֲלֶיהָ הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחֲשָׁכְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה, אֶתְחַזִּי כְּאֵלוֹ וְזִבְחָתָ עָלָיו אֶת עוֹלוֹתֶיהָ וְאֶת שְׁלָמֶיהָ וְגוֹמֵר (שמות כ כד), דְּדָא שְׂזִיב לֹון מִמִּיתָה דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבְהֶמָה תוֹשִׁיעַ יְהו'ה.

תרגום לעברית

וְעוֹד הִיא מִצְוֹת הַשְּׁחִיטָה הַכְּשֶׁרָה בְּזָרִים (בנשים), שֶׁהֵם בְּנֵי אָדָם שְׂדוּמִים לְבְּהֶמָוֹת, שְׂאֵלוֹ שֶׁלֹא מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם קְרַבְנוֹת שֶׁל תַּפְלוֹת שִׁיתְקַרְבוּ לְקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִּים בַּתַּפְלוֹת לְקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְסוֹבְלִים כְּמָה מִכּוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי עֲלֶיהָ הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחֲשָׁכְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה, נִרְאָה כְּאֵלוֹ וְזִבְחָתָ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיהָ וְאֶת שְׁלָמֶיהָ וְגוֹמֵר, שֶׁזֶה מְצִיל אוֹתָם מִמִּיתָה שֶׁל מִלְאָךְ הַמּוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב אָדָם וּבְהֶמָה תוֹשִׁיעַ יְהו'ה.

וְאֵלֶּיךָ דְּעוֹבְדֵייהוּ כִּבְעִירָן דְּחֻקְלָא דְּאֶכְלִין בְּלֹא צְלוֹתִין, מִיתְתְּהוּן יְהֵא כִּבְעִירָן דְּחֻקְלָא, וְשָׁחִיט לֹון מְלֵאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּנֻגְדַּ מְדָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסִפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לֹון, וְאֶתְקִרְיָאוּ נְבִלָה, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (ישעיה כו יט) נְבִלָתִי יְקוּמוּן, מֵאִי סִפִּין פְּגוּם דָּא סמא' ל אֵל אַחֵר, סִפִּין פְּגוּם וְדָאִי אֶתְקִרִי, וְאִיְהִי פְּגִימָה סָם הַמּוֹת, טְרִיפָה וְנְבִלָה.

וְאֵלֶּיךָ שְׁמַעְשִׁיָּהֶם כִּבְהַמּוֹת הַשָּׁדָה, שְׁאוּכָלִים בְּלִי תַפְלוּת, מִיתְתָם תְּהִיָה כִּבְהַמּוֹת הַשָּׁדָה, וְשׁוֹחֵט אוֹתָם מְלֵאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּנֻגְדַּ מְדָה, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּסִפִּין פְּגוּם שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרָאוּ נְבִלָה, וְעַלִּיָּהֶם נֶאֱמַר נְבִלָתִי יְקוּמוּן. מַה זֶה סִפִּין פְּגוּם? זֶה סמא' ל אֵל אַחֵר, וְדָאִי נִקְרָא סִפִּין פְּגוּם, וּפְגִימָה הִיא סָם הַמּוֹת, טְרִיפָה וְנְבִלָה, וְכִיּוֹן שְׁנַתְנוּ בִּידֵיָּהֶם, כְּבָר קִבְּלוּ עַנְשָׁם, וּמִשּׁוּם זֶה נְבִלָתִי יְקוּמוּן, כָּל הַסִּרְכּוֹת שֶׁל סָם הַמּוֹת הֵן הִרְגָּלִים שֶׁלָּה, וְעַלִּיָּהֶן נֶאֱמַר רִגְלֵיָהּ יִרְדּוֹת מוֹת וְגוֹמֵר, וְהֵן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה סִרְכּוֹת, עַלִּיָּהֶן כָּתוּב וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל ח' יי כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאוֹתָם שְׁמֵתַפְלָלִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרִכּוֹת שֶׁל הַתַּפְלוּת. (ומי גרם שמי המכול מתגברים, ' מי שמריק מי הזרע של ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) וְלְעוֹלָם הוֹרְדָא, בְּכָל מְקוֹם שֶׁתְּסַתְּרָךְ - טְרִיפָה, וְאִינָה חִיָּה, שְׁכָכַל מְקוֹם שֶׁתְּסַתְּרָךְ כְּאֲדָם בְּחֻטְאֵיָהּ - הוֹרְגָתָהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.